

Brussel, 23 oktober 2013

Gids voor het mini-éénloketsysteem van de btw

Inhoudsopgave

Achtergrond.....	2
Deel 1a — Registratie	6
Achtergrond.....	6
Specifieke elementen.....	6
Deel 1b — uitschrijving uit het register/uitsluiting.....	12
Achtergrond.....	12
Specifieke elementen.....	12
Uitschrijving uit het register.....	12
Uitsluiting.....	13
Quarantaineperiode	14
Deel 2 — Btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem	16
Achtergrond.....	16
Specifieke elementen.....	16
Deel 3: Betalingen.....	22
Achtergrond.....	22
Specifieke elementen.....	22
Deel 4: Diversen.....	25
Administratie	25
Facturering	25
Vermindering vanwege oninbare vorderingen.....	25
Bijlage 1 – Wetgeving.....	27
Bijlage 2 – Identificatiegegevens	28
Bijlage 3 — Aangiftegegevens voor het mini-éénloketsysteem	31

Algemene informatie over deze gids

Deze gids wil een beter inzicht verschaffen in de EU-wetgeving (zie bijlage 1) betreffende het mini-éénloketsysteem en in de functionele en technische specificaties voor de bijzondere regelingen, zoals die zijn goedgekeurd door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking (SCAC). Deze specificaties zijn ruim een jaar vóór de uitvoeringsdatum van de nieuwe wetgeving bekendgemaakt en zullen naar verwachting de lidstaten in staat stellen meer uniformiteit te garanderen bij het omzetten van de wetgeving en het opzetten van hun IT-systemen, en de belastingplichtigen de informatie verstrekken die zij nodig hebben om zich tijdig aan de nieuwe regels aan te passen.

Deze gids zal worden gecompleteerd met:

- aanvullende richtsnoeren met betrekking tot de controle op het mini-éénloketsysteem,
- toelichtingen bij de "plaats van dienst"-regels voor telecommunicatie-, omroep- en langs elektronische weg verrichte diensten.

Deze gids is tot stand gekomen door samenwerking tussen DG Taxud, dat de redactie heeft verricht met het oog op publicatie op zijn website, en de lidstaten, die hun input hebben gegeven in diepgaande discussies.

De lidstaten hebben eerst een bijdrage geleverd via een Fiscalis-workshop over het mini-éénloketsysteem in Nicosia in mei 2013 en vervolgens via besprekingen in het SCAC.

Deze gids is niet juridisch bindend en vormt slechts een praktisch en informeel richtsnoer over hoe het EU-recht en de EU-specificaties naar de opvatting van DG Taxud moeten worden toegepast.

Deze gids is een werk in uitvoering: hij is geen eindproduct, maar geeft de stand van zaken op een bepaald ogenblik weer, met de dan beschikbare kennis en ervaring. Het valt te verwachten dat hij na verloop van tijd zal moeten worden aangevuld.

Achtergrond

Het mini-éénloketsysteem treedt in werking op 1 januari 2015 en zal belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en langs elektronische weg verrichte diensten leveren aan niet-belastingplichtigen in lidstaten waar zij niet gevestigd zijn, de mogelijkheid bieden om de btw die voor deze diensten verschuldigd is, aan te geven via een webportaal in de lidstaat waar zij voor de btw geïdentificeerd zijn. Deze regeling is facultatief en is ingevoerd als een vereenvoudigingsmaatregel in het kader van de wijziging van de "plaats-van-dienst"-regels van de btw, die meer bepaald inhoudt dat de dienst voortaan plaatsvindt in de lidstaat van de afnemer en niet in de lidstaat van de dienstverlener. Dankzij deze regeling hoeven deze belastingplichtigen zich niet in elke lidstaat van verbruik te registreren. Het mini-éénloketsysteem is opgezet naar het voorbeeld van de regeling die tot 2015 van kracht is voor langs elektronische weg verrichte diensten die aan niet-belastingplichtigen worden verleend door niet in de Europese Unie gevestigde dienstverleners.

In de praktijk houdt de regeling in dat een belastingplichtige die in een lidstaat (de lidstaat van identificatie) voor het mini-éénloketsysteem is geregistreerd, langs elektronische weg btw-kwartaalaangiften in het mini-éénloketsysteem indient met opgave van de telecommunicatie-, omroep- en langs elektronische weg verrichte diensten die hij heeft verleend aan niet-belastingplichtigen in andere lidstaten (de lidstaat/lidstaten van verbruik), samen met de verschuldigde btw. Deze aangiften worden vervolgens, samen met de betaalde btw, door de lidstaat van identificatie doorgezonden naar de desbetreffende lidstaten van verbruik via een beveiligd communicatienetwerk.

De btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem staan los van de btw-aangiften die een belastingplichtige bij zijn lidstaat moet indienen in het kader van de nationale btw-verplichtingen.

Het mini-éénloketsysteem kan zowel door in de EU gevestigde belastingplichtigen (de Unieregeling) als niet in de EU gevestigde belastingplichtigen (de niet-Unieregeling) worden gebruikt. Zonder het mini-éénloketsysteem zouden dienstverleners zich in elke lidstaat moeten registreren waar zij diensten aan afnemers leveren. Het mini-éénloketsysteem is facultatief voor belastingplichtigen.

Als een belastingplichtige echter voor het mini-éénloketsysteem kiest, moet hij de regeling ook toepassen in alle betrokken lidstaten. Het is dus geen regeling waarvoor hij per lidstaat kan kiezen.

De wetgeving betreffende het mini-éénloketsysteem is verspreid over een aantal wetgevingsbesluiten (zie bijlage 1). Om de belastingplichtigen en de lidstaten een duidelijk inzicht te verschaffen in de wijze waarop het mini-éénloketsysteem functioneert, heeft de Commissie de voornaamste elementen samengebracht in de vorm van een gids voor het mini-éénloketsysteem. Deze gids voor het mini-éénloketsysteem beschrijft vier processen:

- de registratie, daaronder begrepen de uitschrijving uit het register,
- de aangifte,
- de betaling, daaronder begrepen teruggaven,
- diverse, daaronder begrepen de administratievoering.

In dit verband is het belangrijk enkele basisconcepten te verduidelijken:

1) Het concept van belastingplichtige met betrekking tot het mini-éénloketsysteem

In het kader van de Unieregeling is een belastingplichtige een bedrijf (ongeacht of het om een vennootschap, een personenvennootschap of een eenmanszaak gaat) dat de zetel van zijn bedrijfsuitoefening op het grondgebied van de EU heeft gevestigd of daar over een vaste inrichting beschikt. De belastingplichtige kan geen gebruik maken van het mini-éénloketsysteem voor diensten in lidstaten waar hij een vestiging (zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting) heeft.

In het kader van de niet-Unieregeling is een belastingplichtige een bedrijf (ongeacht of het om een vennootschap, een personenvennootschap of een eenmanszaak gaat) dat de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, en dat niet is geregistreerd noch anderszins voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn in de EU.

2) Het concept van lidstaat van identificatie

De lidstaat van identificatie is de lidstaat waar de belastingplichtige voor het mini-éénloketsysteem geregistreerd is en waar hij de in de lidstaat/lidstaten van verbruik verschuldigde btw aangeeft en betaalt.

In het kader van de Unieregeling moet de lidstaat van identificatie de lidstaat zijn waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, dat wil zeggen waar een vennootschap haar hoofdkantoor heeft of een eenmanszaak zijn bedrijf of beroep uitoefent.

Als de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening echter niet in de EU heeft gevestigd, is de lidstaat van identificatie een lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt. Heeft de belastingplichtige meer dan één vaste inrichting, dan kan hij eender welke lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt, als lidstaat van identificatie kiezen.

In het kader van de niet-Unieregeling kan de belastingplichtige zelf zijn lidstaat van identificatie kiezen.

3) Het concept van lidstaat van verbruik

De lidstaat van verbruik is een lidstaat waar de belastingplichtige telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten levert aan niet-belastingplichtigen. In het geval van de Unieregeling mag de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening noch een vaste inrichting in die lidstaat hebben. In het geval van de niet-Unieregeling mag de belastingplichtige geen enkele vestiging in die lidstaat hebben noch daar anderszins voor btw-doeleinden geregistreerd moeten zijn.

Bij de niet-Unieregeling kan de lidstaat van identificatie ook de lidstaat van verbruik zijn — de belastingplichtige gebruikt dan het mini-éénloketsysteem voor de aangifte en de betaling van de btw op telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten die hij levert aan afnemers in de lidstaat van identificatie.

Het is belangrijk op te merken dat de diensten in het kader van het mini-éénloketsysteem worden verleend in de lidstaat van verbruik en niet in de lidstaat van identificatie of de lidstaat van vestiging. Dat betekent dat de regels die van toepassing zijn in de lidstaat van verbruik op binnenlandse diensten, ook van toepassing zijn op de diensten die worden verleend in het kader van het mini-éénloketsysteem. Daarbij valt onder meer te denken aan de regels inzake facturering, het kasstelsel en vermindering vanwege oninbare vorderingen.

4) Het concept van een vaste inrichting

Om als vaste inrichting te worden beschouwd, moet een inrichting beschikken over een voldoende mate van duurzaamheid en een — wat personeel en technische middelen betreft — geschikte structuur om de desbetreffende diensten af te nemen en te gebruiken dan wel zelf te verrichten. Het feit dat een inrichting over een btw-

identificatienummer beschikt, betekent op zich niet dat zij als vaste inrichting kan worden aangemerkt.

5) Het concept van lidstaat van vestiging

De lidstaat van vestiging is een lidstaat waar een belastingplichtige over een vaste inrichting beschikt. Een belastingplichtige kan de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de lidstaat van identificatie hebben gevestigd, maar tegelijkertijd over vaste inrichtingen in andere lidstaten beschikken. Diensten van deze vaste inrichtingen aan lidstaten van verbruik moeten ook moet worden opgegeven in de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem.

De lidstaat van vestiging mag niet de lidstaat van verbruik zijn — de desbetreffende diensten in deze lidstaat moeten worden aangegeven via de binnenlandse btw-aangifte van de vaste inrichting.

Tot slot zij erop gewezen dat deze gids tot doel heeft de praktische toepassing van het mini-éénloketsysteem te verduidelijken. Aspecten die betrekking hebben op de plaats van een dienst en de status van de afnemer, zullen op een later tijdstip in andere richtsnoeren worden behandeld.

Deel 1a — Registratie

Achtergrond

Een belastingplichtige die gebruik wenst te maken van het mini-éénloketsysteem, dient zich te laten registreren in de lidstaat van identificatie. In het geval van de Unieregeling is dit de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd.

Heeft de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU gevestigd, dan is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt. Heeft de belastingplichtige meer dan één vaste inrichting in de EU, dan heeft hij het recht te kiezen tussen één van deze lidstaten als lidstaat van identificatie. Dit is de enige situatie waarin een belastingplichtige zelf de lidstaat van identificatie kan kiezen in het kader van de Unieregeling; hij is aan die keuze gebonden gedurende het kalenderjaar waarin hij zijn keuze maakt, en de twee daaropvolgende kalenderjaren.

Bij de Unieregeling wordt de belastingplichtige altijd met hetzelfde individuele btw-identificatienummer voor het mini-éénloketsysteem geïdentificeerd als het nummer waarmee hij voor zijn binnenlandse btw-aangiften geïdentificeerd is.

Bij de niet-Unieregeling kan de belastingplichtige (die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, en ook niet in de EU geregistreerd is of anderszins geïdentificeerd moet zijn¹) eender welke lidstaat kiezen als lidstaat van identificatie. Die lidstaat zal hem een individueel btw-identificatienummer toekennen (volgens het model EUxxxxxyyyz).

In beide gevallen (Unie- en niet-Unieregeling) kan de belastingplichtige slechts één lidstaat van identificatie hebben en moet hij alle telecommunicatie-, omroep- en langs elektronische weg verrichte diensten die hij levert aan niet-belastingplichtigen in een lidstaat waar hij niet is gevestigd, aangeven via het mini-éénloketsysteem voor zover hij voor het gebruik van dat systeem kiest.

Specifieke elementen

1) Wie kan zich registreren voor het mini-éénloketsysteem?

Elke belastingplichtige die telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten levert aan niet-belastingplichtigen in een lidstaat waar hij geen vestiging heeft en evenmin is geregistreerd of anderszins verplicht is om zich te laten registreren, kan zich registreren voor het mini-éénloketsysteem.

¹ Er zij op gewezen dat - wanneer een onderscheid wordt gemaakt tussen de Unie- en de niet-Unieregeling - er een aantal gebieden van de EU-lidstaten zijn waarop de btw-richtlijn (Richtlijn 2006/112/EG) niet van toepassing is. Deze gebieden zijn opgenomen in artikel 6 van die richtlijn.

Er bestaan twee regelingen:

Unieregeling — Een belastingplichtige kan zich voor het mini-éénloketsysteem registreren als hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de EU heeft of, wanneer hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft, als hij over een vaste inrichting in de EU beschikt.

Niet-Unieregeling — Een niet-EU-belastingplichtige kan zich voor het mini-éénloketsysteem registreren als hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de EU heeft gevestigd, hij daar niet over een vaste inrichting beschikt, en hij niet in de EU geregistreerd is of anderszins geïdentificeerd moet zijn voor btw-doeleinden.

Dit betekent dat een niet-EU-belastingplichtige die voor btw-doeleinden geïdentificeerd is, of zich voor btw-doeleinden in de EU moet laten registreren, maar er niet gevestigd is, **geen** gebruik kan maken van de niet-Unieregeling (omdat hij voor btw-doeleinden geïdentificeerd moet zijn). Die belastingplichtige kan ook geen gebruik maken van de Unieregeling (omdat hij geen vestiging in de EU heeft). In een dergelijk geval moet de niet-EU-belastingplichtige zich registreren in elke lidstaat waar hij een afnemer heeft aan wie de desbetreffende diensten worden verleend, en daar ook de btw voldoen.

- 2) Hoe kan een belastingplichtige zich in de lidstaat van identificatie voor het mini-éénloketsysteem registreren?

Om zich voor het mini-éénloketsysteem te registreren, dient de belastingplichtige de lidstaat van identificatie bepaalde gegevens te verstrekken. De lidstaten mogen zelf kiezen hoe zij deze gegevens bij de belastingplichtige verzamelen, maar zij moeten wel elektronisch worden verstrekt. In de praktijk zullen de lidstaten een webportaal ter beschikking stellen voor de indiening van deze gegevens.

De gegevens zullen verschillen naargelang de belastingplichtige zich voor de Unieregeling of de niet-Unieregeling registreert. In het geval van de Unieregeling is het belangrijk op te merken dat de lidstaat van identificatie al veel van de vereiste gegevens in zijn bezit kan hebben omdat de belastingplichtige daar al voor de btw geïdentificeerd is voor zijn binnenlandse prestaties.

Zodra de lidstaat van identificatie de vereiste registratiegegevens ontvangen en gevalideerd heeft (zie punt 3 hieronder), worden deze opgeslagen in zijn databank en toegezonden aan de overige lidstaten. Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling, zal op dit tijdstip een individueel btw-identificatienummer ontvangen van de lidstaat van identificatie.

Bijlage 2 bevat de registratiegegevens die de lidstaten elkaar zullen toezenden. Sommige elementen zijn gemeenschappelijk voor beide regelingen, zoals de naam van de onderneming, de handelsnaam, het volledige postadres enz. Andere elementen zijn dan weer alleen van belang voor de Unieregeling, zoals de btw-identificatienummers van vaste inrichtingen buiten de lidstaat van identificatie, of voor de niet-Unieregeling, zoals een nationaal belastingnummer en een verklaring dat de belastingplichtige niet voor btw-doeleinden in de Unie geregistreerd is.

3) Worden de registratiegegevens door de lidstaat van identificatie gecontroleerd?

De lidstaat van identificatie zal bepaalde controles uitvoeren op de verstrekte registratiegegevens om er zeker van te zijn dat de belastingplichtige voldoet aan de voorwaarden voor het gebruik van de regeling. Hij zal daarbij ten minste nagaan of de belastingplichtige niet al in een andere lidstaat voor het mini-éénloketsysteem geregistreerd is en hoe het staat met de quarantaineperiodes (zie het deel over de uitschrijving).

Op basis van de resultaten van deze controles kan de lidstaat van identificatie de registratie voor het mini-éénloketsysteem weigeren. De belastingplichtige kan in beroep gaan tegen deze beslissing volgens de nationale procedures.

4) Wordt aan de belastingplichtige een individueel btw-identificatienummer toegekend?

Bij de Unieregeling is het individuele btw-identificatienummer hetzelfde als het nummer dat de lidstaat van identificatie reeds aan de belastingplichtige heeft toegekend voor binnenlandse prestaties. Zonder dit nummer kan een belastingplichtige zich niet voor de Unieregeling registreren.

Bij de niet-Unieregeling zal de lidstaat van identificatie de belastingplichtige een individueel btw-identificatienummer toekennen (volgens het model EUxxxxyyyyyz).

5) Vanaf wanneer gaat de registratie in?

Normaal gaat de registratie in vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op dat waarin de belastingplichtige de lidstaat van identificatie heeft meegedeeld dat hij gebruik wenst te maken van de regeling. Als een belastingplichtige bijvoorbeeld dus op 15 februari 2016 de lidstaat van identificatie meedeelt dat hij gebruik wenst te maken van de regeling en daarvoor de vereiste gegevens verstrekt, zal hij gebruik kunnen maken van het mini-éénloketsysteem voor diensten die hij verleent op of na 1 april 2016.

Er kunnen zich echter situaties voordoen waarin de belastingplichtige vóór deze datum diensten begint te verlenen in het kader van de regeling. In dat geval gaat de regeling in vanaf de datum van de eerste dienstverlening, op voorwaarde dat de belastingplichtige de lidstaat van identificatie uiterlijk op de tiende dag van de maand volgend op die eerste dienstverlening heeft meegedeeld dat hij begonnen is met de activiteiten die onder de regeling vallen. Deze termijn geldt ook voor iedere wijziging in de registratiegegevens in het geval dat de belastingplichtige de lidstaat van identificatie al heeft meegedeeld dat hij vanaf het volgende kwartaal diensten onder de regeling wil verlenen, maar daarmee in de praktijk al begint vóór die datum. Als de belastingplichtige deze termijn niet naleeft, dient hij zich te identificeren in de lidstaat/lidstaten van zijn afnemer(s) en daar de btw te voldoen.

Stel bijvoorbeeld dat de hierboven genoemde belastingplichtige op 1 maart zijn eerste dienst verleent aan een niet-belastingplichtige. Zolang de lidstaat van identificatie hiervan op de hoogte wordt gebracht uiterlijk op 10 april, zal de belastingplichtige toegang hebben tot de bijzondere regeling vanaf 1 maart, en zullen alle

daaropvolgende diensten onder deze regeling vallen. Dit geldt zowel voor de Unieregeling als de niet-Unieregeling.

In bijlage 2 zijn er drie vaknummers die betrekking hebben op de datum van registratie. Deze is opgenomen in de registratiegegevens die de lidstaat van identificatie aan de andere lidstaten zal toezenden:

- Vak 17: de datum van ingang van het gebruik van de regeling

Dit is de datum waarop de belastingplichtige gebruik begint te maken van de regeling.

- Vak 18: datum van het verzoek van de kant van de belastingplichtige om op grond van de regeling te worden geregistreerd

Dit is de datum waarop de belastingplichtige de lidstaat van identificatie meedeelt dat hij met de regeling van start wenst te gaan, en hij de vereiste gegevens toezendt. In de praktijk is dit de datum waarop de belastingplichtige alle vereiste registratiegegevens verstrekt via het webportaal.

- Vak 19: datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing is genomen over de registratie

Dit is de datum waarop de lidstaat van identificatie, nadat hij zich ervan heeft vergewist dat de door de belastingplichtige verstrekte gegevens geldig zijn, beslist om de belastingplichtige te registreren voor het mini-éénloketsysteem.

De lidstaat van identificatie zal de belastingplichtige langs elektronische weg een bevestiging toezenden van de datum van de beslissing om hem te registreren (mogelijkerwijze via het webportaal van het mini-éénloketsysteem).

6) Wat indien een belastingplichtige vaste inrichtingen heeft in andere lidstaten?

Indien een belastingplichtige die gebruikmaakt van de Unieregeling, over vaste inrichtingen beschikt buiten de lidstaat van identificatie, moeten in de registratiegegevens voor het mini-éénloketsysteem het btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer alsook de naam en het adres van elk van deze vaste inrichtingen in andere lidstaten worden vermeld. Het is van geen belang of de vaste inrichting al dan niet telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten zal leveren. Deze vereiste is opgenomen in de vakken 13.1 en 14.1 van bijlage 2.

Wanneer een belastingplichtige voor de btw is geïdentificeerd in een andere lidstaat maar niet in die lidstaat is gevestigd (bijvoorbeeld omdat hij zich moet identificeren voor zijn afstandsverkopen van goederen), moet in het kader van de Unieregeling ook dat btw-identificatienummer worden vermeld bij de registratiegegevens voor het mini-éénloketsysteem (vak 15.1 van bijlage 2).

Als de belastingplichtige over een of andere vestiging beschikt in de EU, of zich anderszins voor de btw moet identificeren in de EU, kan hij geen gebruik maken van de niet-Unieregeling.

7) Kan een belastingplichtige wijzigingen aanbrengen in zijn registratiegegevens?

De belastingplichtige is wettelijk verplicht om de lidstaat van identificatie in kennis te stellen van wijzigingen in de registratiegegevens uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op de wijziging.

Wijzigingen kunnen worden aangebracht in bepaalde registratiegegevens, zoals adressen, e-mailadressen, contactgegevens, lijst van vaste inrichtingen, lijst van btw-identificatienummers in andere lidstaten enz.; het individuele btw-identificatienummer daarentegen kan niet worden gewijzigd. De lidstaten zullen precies omschrijven welke registratiegegevens kunnen worden gewijzigd en hoe dat moet gebeuren.

8) Wat gebeurt er met deze wijzigingen?

De registratiegegevens, met inbegrip van eventuele wijzigingen, worden opgeslagen in een databank van de lidstaat van identificatie. Alle lidstaten zullen op verzoek toegang hebben tot deze gegevens.

9) Hoe wordt een btw-groep behandeld?

De wettelijke regelingen voor btw-groepen in de lidstaten verschillen van elkaar; voor de bijzondere omstandigheden van het mini-éénloketsysteem is daarom voor de behandeling van btw-groepen de volgende praktische oplossing afgesproken:

- Een btw-groep kan gebruik maken van het mini-éénloketsysteem, maar hij dient in vak 20 van het registratieformulier te vermelden dat het om een btw-groep gaat.
- Een btw-groep registreert zich met het btw-identificatienummer waarmee hij voor binnenlandse prestaties is geïdentificeerd; als de groepsleden op nationaal niveau een verschillend nummer hebben, moet de btw-groep een eigen nummer krijgen, dat in ieder geval moet worden gebruikt voor de registratie voor het mini-éénloketsysteem².
- Als een lid van de btw-groep over een vaste inrichting in een andere lidstaat beschikt (of zal beschikken), worden de banden met die vaste inrichting verbroken met het oog op de registratie voor het mini-éénloketsysteem, en de diensten van die vaste inrichting kunnen niet worden opgenomen in de btw-aangifte van de btw-groep in het kader van het mini-éénloketsysteem.
- Evenzo moeten diensten van de btw-groep aan de lidstaat van de vaste inrichting worden opgenomen in de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem, en niet in de binnenlandse btw-aangifte van de vaste inrichting.

² Dit kan een nieuw nummer zijn dan wel een bestaand nummer dat al is toegekend aan een groepslid.

- Een btw-groep kan derhalve geen vaste inrichtingen in andere lidstaten opnemen in zijn registratie voor het mini-éénloketsysteem.

De Commissie is zich ervan bewust dat er momenteel enkele zaken over btw-groepen aanhangig zijn bij het Hof van Justitie van de Europese Unie; het is dan ook mogelijk dat deze richtsnoeren in het licht van de arresten van het Hof zullen moeten worden herzien.

10) Registratie vóór 1 januari 2015

De lidstaten zullen hun registratieprocedure openstellen voor belastingplichtigen vanaf 1 oktober 2014. Dit moet voorkomen dat veel belastingplichtigen zich op 1 januari 2015 voor het mini-éénloketsysteem willen registreren. Als een belastingplichtige zich registreert tussen 1 oktober 2014 en 31 december 2014, zal zijn registratie van kracht worden met ingang van 1 januari 2015.

11) Niet-EU-belastingplichtigen die al gebruik maken van de btw-regeling voor langs elektronische weg verrichte diensten (VoeS)

Voor de niet-Unieregeling zullen belastingplichtigen die al in het VoeS-systeem geregistreerd zijn, hun bestaande individuele btw-identificatienummer behouden.

12) Vrijwillige wijziging van lidstaat van identificatie in gevallen waarin er geen verandering is in de vestigingsplaats van de belastingplichtige of zijn vaste inrichting(en)

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de Unieregeling, kan zijn lidstaat van identificatie wijzigen door te kiezen voor een andere lidstaat waar hij over een vaste inrichting beschikt, op voorwaarde dat de zetel van zijn bedrijfsuitoefening nog altijd niet in de EU gevestigd is. De belastingplichtige is aan deze keuze gebonden gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren (zie de tweede alinea van artikel 369 bis van de btw-richtlijn).

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling, kan zijn lidstaat van identificatie te allen tijde wijzigen zonder overeenkomstige blokkeringsperiode.

Het betreft hier in feite een vrijwillige uitschrijving gevolgd door een nieuwe registratie. De belastingplichtige moet zich dus uit het register van de oude lidstaat van identificatie laten uitschrijven en zich volgens de normale regels laten registreren in de nieuwe lidstaat van identificatie.

Deel 1b — uitschrijving uit het register/uitsluiting

Achtergrond

Een belastingplichtige kan vrijwillig uit beide regelingen uittreden (uitschrijving uit het register) dan wel door de lidstaat van identificatie worden uitgesloten. Afhankelijk van de redenen voor de uitschrijving of de uitsluiting kan de belastingplichtige gedurende een bepaalde periode de toegang worden ontzegd tot de betreffende regeling (Unieregeling of niet-Unieregeling) of tot beide regelingen. Deze periode wordt de quarantaineperiode genoemd.

Specifieke elementen

Uitschrijving uit het register

1) Hoe kan een belastingplichtige zich uit het mini-éénloketsysteem laten uitschrijven?

Om zich te laten uitschrijven, moet de belastingplichtige de lidstaat van identificatie van zijn voornemen in kennis stellen ten minste 15 dagen voor het einde van het kalenderkwartaal voorafgaand aan het kwartaal waarin hij de regeling niet langer wenst toe te passen. Als een belastingplichtige zich dus wil laten uitschrijven vanaf 1 juli, moet hij de lidstaat van identificatie hiervan in kennis stellen vóór 15 juni.

De lidstaten zullen hun eigen processen implementeren voor de kennisgeving van het voornemen om zich te laten uitschrijven, maar deze kennisgeving moet langs elektronische weg geschieden.

Nadat de belastingplichtige niet langer gebruikmaakt van de regeling, zullen de verplichtingen die voortvloeien uit de levering van telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten waarbij btw verschuldigd wordt na de datum van beëindiging, moeten worden vervuld in de lidstaat/lidstaten van verbruik.

Het is belangrijk op te merken dat de belastingplichtige in dat geval in alle lidstaten gedurende twee kalenderkwartalen wordt uitgesloten van de regeling waarvan hij niet langer gebruikmaakt.

2) Wat gebeurt er als een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of vaste inrichting verplaatst van de lidstaat van identificatie naar een andere lidstaat?

Als een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening naar een andere lidstaat verplaatst, of hij niet langer in de lidstaat van identificatie gevestigd is, maar gebruik wil blijven maken van de regeling vanuit een lidstaat waar hij over een andere vaste inrichting beschikt, dient de belastingplichtige zich te laten uitschrijven in de ene lidstaat en zich opnieuw voor de regeling te registreren in de andere lidstaat.

In dit geval is de datum van uitschrijving/registratie de datum van de wijziging (dat wil zeggen wanneer het bedrijf in de lidstaat van identificatie sluit) en is er geen quarantaineperiode. De belastingplichtige moet wel beide lidstaten (de oude lidstaat van identificatie en de nieuwe lidstaat van identificatie) in kennis stellen van de wijziging uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op de wijziging.

Stel bijvoorbeeld dat een belastingplichtige in het Verenigd Koninkrijk gevestigd is en zich daar voor het mini-éénloketsysteem heeft geregistreerd vanaf 1 januari 2015. Na een reorganisatie verhuist het bedrijf naar Frankrijk op 21 maart 2017. Om gebruik te kunnen blijven maken van het mini-éénloketsysteem, zal de belastingplichtige zich moeten laten uitschrijven uit het register in het Verenigd Koninkrijk en zich opnieuw voor het mini-éénloketsysteem moeten registreren in Frankrijk. De datum van uitschrijving in het Verenigd Koninkrijk en van registratie in Frankrijk is 21 maart 2017³. De belastingplichtige moet beide lidstaten uiterlijk 10 april 2017 van deze wijziging in kennis stellen.

Als de belastingplichtige nalaat om beide lidstaten binnen deze termijn in kennis te stellen, zal hij zich voor de btw moeten identificeren in iedere lidstaat waar hij afnemers heeft van de diensten die hij verleent vanaf 21 maart 2017, en daar ook de btw moeten voldoen, en geldt er een quarantaineperiode volgens de gewone regels.

Dezelfde procedure is van toepassing wanneer de belastingplichtige overstapt van de Unieregeling naar de niet-Unieregeling (of andersom).

Uitsluiting

Een belastingplichtige wordt van de regeling uitgesloten om de volgende redenen:

- hij meldt dat hij niet langer telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten verleent;
- er kan worden aangenomen dat zijn aan de bijzondere regelingen onderworpen activiteiten beëindigd zijn
 - wanneer hij geen diensten heeft verleend onder de bijzonder regeling gedurende acht opeenvolgende kalenderkwartalen;
- hij vervult niet langer de voorwaarden om van de regeling gebruik te mogen maken (bijvoorbeeld: een belastingplichtige die gebruikmaakt van de niet-Unieregeling, moet zich nadien voor de btw identificeren in een lidstaat);
- hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de regeling — aan dit criterium wordt geacht te zijn voldaan in ten minste de volgende gevallen:
 - aan de belastingplichtige zijn aanmaningen toegezonden om een aangifte in te dienen voor drie onmiddellijk voorafgaande kalenderkwartalen, en er is geen btw-aangifte ingediend voor elk van de betreffende aangiften binnen tien dagen na de aanmaning;
 - aan de belastingplichtige zijn aanmaningen toegezonden om een betaling te verrichten voor drie onmiddellijk voorafgaande kalenderkwartalen, en het volledige bedrag is niet betaald binnen tien dagen na ontvangst van elk van

³ Diensten die worden verleend op 21 maart 2017, moeten in de "Franse" aangifte in het kader van het mini-éénloketsysteem worden opgenomen.

deze aanmaningen, tenzij het uitstaande bedrag voor elke aangifte lager is dan 100 EUR;

- o de belastingplichtige heeft zijn boekhouding niet langs elektronische weg beschikbaar gesteld aan de lidstaat van identificatie of de lidstaat van verbruik binnen een maand na een aanmaning daartoe van de lidstaat van identificatie.

Iedere lidstaat kan de lidstaat van identificatie verzoeken om de belastingplichtige uit te sluiten, maar alleen de lidstaat van identificatie kan de beslissing tot uitsluiting nemen. Een belastingplichtige kan beroep aantekenen tegen de beslissing tot uitsluiting overeenkomstig de nationale procedures die van toepassing zijn in de lidstaat van identificatie.

Quarantaineperiode

De quarantaineperiode is de periode gedurende welke de belastingplichtige geen gebruik mag maken van een of van beide regelingen in het mini-éénloketsysteem. Alleen in de volgende gevallen is er een quarantaineperiode van toepassing:

- a. de belastingplichtige deelt de lidstaat van identificatie mee dat hij niet langer telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten levert — er is een quarantaineperiode van twee kalenderkwartalen vanaf de datum van beëindiging. De quarantaine geldt alleen voor de regeling waarvan de belastingplichtige gebruikmaakte;
- b. de belastingplichtige stapt vrijwillig uit de regeling — er is een quarantaineperiode van twee kalenderkwartalen vanaf de datum van beëindiging. De quarantaine geldt alleen voor de regeling waarvan de belastingplichtige gebruikmaakte;
- c. de belastingplichtige voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling — er is een quarantaineperiode van acht kalenderkwartalen vanaf de datum van beëindiging. Deze quarantaine geldt voor beide regelingen;
- d. de belastingplichtige is uitgesloten omdat hij niet langer aan de voorwaarden voldoet om gebruik te mogen maken van de bijzondere regeling in kwestie — er is geen quarantaineperiode;
- e. er wordt aangenomen dat de belastingplichtige zijn activiteiten die aan een bijzondere regeling onderworpen zijn, heeft beëindigd omdat hij geen onder die regeling vallende diensten heeft verleend gedurende acht opeenvolgende kalenderkwartalen — er is geen quarantaineperiode.

Datum waarop de uitsluiting van kracht wordt

Wanneer de belastingplichtige vrijwillig uit de regeling stapt, wordt de beëindiging van kracht op de eerste dag van het volgende kalenderkwartaal.

Wanneer de belastingplichtige de lidstaat van identificatie ervan in kennis stelt dat hij niet langer telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten levert of wanneer hij bij voortduring niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling voldoet,

wordt de uitsluiting van kracht op de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de dag waarop de beslissing tot uitsluiting langs elektronische weg aan de belastingplichtige is toegezonden. Wanneer de uitsluiting echter het gevolg is van een verplaatsing van de zetel van de belastingplichtige of zijn vaste inrichting, wordt de uitsluiting van kracht op de datum van die verplaatsing op voorwaarde dat de belastingplichtige beide lidstaten van de verplaatsing in kennis heeft gesteld uiterlijk op de tiende dag van de maand volgend op de verplaatsing.

Deel 2 — Btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem

Achtergrond

Een belastingplichtige die gebruikmaakt van een de Unie- of de niet-Unieregeling, moet langs elektronische weg een btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem indienen voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of hij al dan niet telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten heeft verleend (als hij voor een kwartaal geen diensten heeft verleend in de EU, dient hij een nihil-aangifte in). De btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem (en de bijbehorende betaling) moet worden ingediend uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van het tijdvak waarop de aangifte betrekking heeft.

Op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem worden de gegevens van de diensten vermeld die zijn verleend aan afnemers in iedere lidstaat van verbruik door de belastingplichtige die gebruikmaakt van de regeling en, in het geval van de Unieregeling, door elke vaste inrichting.

De lidstaat van identificatie splitst de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem uit naar lidstaat van verbruik en zendt de desbetreffende gegevens door aan de verschillende lidstaten van verbruik en vestiging.

De lidstaat van identificatie creëert een uniek referentienummer voor iedere btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem en deelt dit mee aan de belastingplichtige. Dit nummer is belangrijk, omdat de belastingplichtige ernaar moet verwijzen wanneer hij de overeenkomstige betaling verricht.

Specifieke elementen

- 1) Welke diensten worden vermeld op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem?

De gegevens die moeten worden vermeld op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem, hebben betrekking op de diensten die in het kader van die regeling worden verleend, dat wil zeggen telecommunicatie-, omroep- en langs elektronische weg verrichte diensten aan niet-belastingplichtigen. In het geval van de niet-Unieregeling betreft het alle dergelijke diensten die onder de regeling in de EU zijn verleend (inclusief diensten in de lidstaat van identificatie).

In het geval van de Unieregeling betreft het alle dergelijke diensten die zijn verleend, hetzij door de zetel van de belastingplichtige, hetzij door een van zijn vaste inrichtingen, in een lidstaat van verbruik.

Het is belangrijk op te merken dat wanneer een belastingplichtige een vestiging in een lidstaat heeft, alle telecommunicatie-, omroep- of langs elektronische weg verrichte diensten die door hem aan particuliere klanten in die lidstaat worden geleverd, worden aangegeven op de binnenlandse btw-aangiften van die vestiging en niet in het mini-éénloketsysteem. Dit geldt voor diensten die worden geleverd door vestigingen van de belastingplichtigen buiten de lidstaat evenals voor diensten die worden geleverd door

de vestiging in die lidstaat. Dit geldt niet voor lidstaten waar de belastingplichtige voor de btw is geïdentificeerd maar geen vaste inrichtingen heeft.

Het volgende voorbeeld kan dit illustreren:

- Belastingplichtige A heeft zijn hoofdkantoor in het VK en vaste inrichtingen in Frankrijk en België.
- Het hoofdkantoor verleent telecommunicatiediensten aan particulieren in Frankrijk en Duitsland.
- De vaste inrichting in België verleent telecommunicatiediensten aan particulieren in Frankrijk en Duitsland.
- Belastingplichtige A geeft zijn diensten in Duitsland aan op zijn aangifte in het mini-éénloketsysteem in het VK, maar moet zijn diensten in Frankrijk aangeven op de binnenlandse btw-aangifte van de Franse vaste inrichting.

2) Wanneer moet een aangifte in het mini-éénloketsysteem worden ingediend?

De belastingplichtige moet zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem langs elektronische weg indienen bij de lidstaat van identificatie uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van het aangiftetijdvak.

Een aangiftetijdvak omvat één kalenderkwartaal: het eerste tijdvak loopt dus van 1 januari tot 31 maart, het tweede van 1 april tot 30 juni, het derde van 1 juli tot 30 september en het vierde van 1 oktober tot 31 december.

De uiterste indieningsdatums voor deze tijdvakken zijn respectievelijk 20 april, 20 juli, 20 oktober en 20 januari.

De uiterste termijn voor de indiening van de aangifte wijzigt niet als deze datum in het weekend of op een feestdag valt.

De belastingplichtige mag zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem niet indienen voordat het aangiftetijdvak is afgelopen.

3) Wat gebeurt er als de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem niet op tijd is ingediend?

Als de belastingplichtige geen aangifte heeft ingediend binnen 30 dagen na het verstrijken van het aangiftetijdvak, zendt de lidstaat van identificatie hem langs elektronische weg een aanmaning toe om hem te herinneren aan zijn aangifte- en betalingsverplichting.

Eventuele verdere aanmaningen zullen worden verzonden door de lidstaat/lidstaten van verbruik. Niettegenstaande de toelichtingen in punt 17 dient de aangifte altijd langs elektronische weg te worden ingediend bij de lidstaat van identificatie. Eventuele boetes en kosten in verband met de te late indiening van de aangiften vallen onder de bevoegdheid van de lidstaat van verbruik, in overeenstemming met zijn voorschriften en procedures.

Er mag niet worden vergeten dat wanneer de belastingplichtige een aanmaning ontvangt voor drie opeenvolgende kwartalen en hij geen aangifte indient binnen tien dagen na afgifte van elk van deze aanmaningen, hij zal worden geacht bij voortdurend niet aan de voorschriften van de regeling te hebben voldaan, en derhalve zal worden uitgesloten.

4) Wat wordt er precies vermeld op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem?

De precieze gegevens zijn opgenomen in bijlage III bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 815/2012 van de Commissie (hier overgenomen in [bijlage 3](#)). In essentie moet de belastingplichtige voor elke lidstaat van verbruik alle diensten naar het normale en het verlaagde tarief⁴ vermelden evenals het desbetreffende btw-bedrag naar het normale en het verlaagde tarief (de btw-tarieven voor iedere lidstaat zullen door de Commissie worden gepubliceerd).

- Deel 1 van de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem bevat algemene informatie. Het unieke referentienummer is een nummer dat wordt toegekend door de lidstaat van identificatie aan die btw-aangifte.
- Deel 2 van de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem bevat gegevens die specifiek zijn voor iedere lidstaat van verbruik.
 - Deel 2a bevat gegevens die betrekking hebben op de lidstaat van identificatie. Bij de Unieregeling gaat het om diensten die worden verricht vanuit de vestiging in de lidstaat van identificatie aan die lidstaat van verbruik. Bij de niet-Unieregeling gaat het om alle diensten aan die lidstaat van verbruik.
 - Deel 2b heeft alleen betrekking op de Unieregeling en bevat diensten aan dezelfde lidstaat van verbruik die worden verricht door belastingplichtigen buiten de lidstaat van identificatie (dat wil zeggen vaste inrichtingen in andere lidstaten).
 - Deel 2c bevat het totaalbedrag van alle diensten door alle vestigingen aan die lidstaat van verbruik en ook dit deel heeft alleen betrekking op de Unieregeling.

Als een belastingplichtige bijvoorbeeld diensten verleent in drie lidstaten van verbruik, zal hij driemaal deel 2 van de aangifte in het mini-éénloketsysteem moeten invullen, namelijk voor iedere lidstaat van verbruik afzonderlijk.

5) Wat wordt er niet vermeld op de aangifte in het mini-éénloketsysteem?

Als een belastingplichtige tijdens het aangiftetijdvak in een bepaalde lidstaat van verbruik geen diensten onder het mini-éénloketsysteem heeft verleend, hoeft die

⁴ Soms kan het voorkomen dat er meer dan twee btw-tarieven in een btw-aangifte moeten worden vermeld. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer een lidstaat het tarief in kwestie in de loop van het aangiftetijdvak heeft gewijzigd.

lidstaat van verbruik niet in zijn aangifte in het mini-éénloketsysteem te worden opgenomen, ongeacht of hij eerder diensten heeft verleend in die lidstaat van verbruik.

Stel bijvoorbeeld dat een in Duitsland gevestigde belastingplichtige in het eerste kwartaal diensten verleent in Italië en het Verenigd Koninkrijk, dan vult hij deel 2 van de aangifte tweemaal in, namelijk eenmaal voor zijn diensten in Italië en eenmaal voor zijn diensten in het Verenigd Koninkrijk. In het daaropvolgende kwartaal verleent dezelfde belastingplichtige alleen diensten in Italië. Dan moet hij deel 2 van de aangifte slechts eenmaal invullen, namelijk voor zijn diensten in Italië. Het is niet nodig om deel 2 van de aangifte in te vullen met de vermelding "nihil" voor diensten in het Verenigd Koninkrijk.

Ook diensten die zijn vrijgesteld in een lidstaat van verbruik, waaronder mogelijkwerwijs bepaalde diensten inzake e-gambling of e-onderwijs, mogen niet worden vermeld in de aangifte in het mini-éénloketsysteem.

6) Wat is het unieke referentienummer?

Zodra de belastingplichtige zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem heeft ingediend, wordt hem het unieke referentienummer van de aangifte meegedeeld. Dit nummer is het nummer waarnaar de belastingplichtige moet verwijzen wanneer hij de overeenkomstige betaling verricht. Het nummer bestaat uit de landencode van de lidstaat van identificatie, het individuele btw-identificatienummer van de belastingplichtige en het aangiftetijdvak.

7) Kan een belastingplichtige de btw op uitgaven die hij in het kader van zijn bedrijf of beroep in de lidstaat van verbruik heeft verricht, op zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem verrekenen?

Nee. De btw voor uitgaven die in het kader van het bedrijf of beroep zijn verricht in de lidstaat van verbruik, kunnen niet worden verrekend met diensten die worden vermeld op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem. Een verzoek om teruggaaf van deze kosten moet worden ingediend via het elektronische btw-teruggaafmechanisme (krachtens Richtlijn 2008/9/EG van de Raad) voor de Unieregeling, op grond van de dertiende btw-richtlijn (Richtlijn 86/560/EEG) voor de niet-Unieregeling of via de binnenlandse btw-aangifte indien de belastingplichtige in de lidstaat van verbruik is geïdentificeerd (maar niet gevestigd).

8) Wat als er in een bepaald kwartaal in geen enkele lidstaat van verbruik diensten zijn verricht?

Als een belastingplichtige in een bepaald kwartaal nergens in de EU diensten verricht in het kader van het mini-éénloketsysteem, moet hij een "nihil-aangifte" indienen.

Een "nihil-aangifte" betekent in de praktijk het volgende: voor de Unieregeling moet de belastingplichtige op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem (zie bijlage 3) de vakken 1 (individueel btw-identificatienummer), 2 (btw-tijdvak) en 21 (totaal te betalen btw-bedrag door alle inrichtingen = nul) invullen; voor de niet-Unieregeling moet hij de vakken 1, 2 en 11 (totaal te betalen btw-bedrag = nul) invullen.

9) Kan een belastingplichtige een aangifte corrigeren?

Eventuele herzieningen moeten gebeuren door middel van een correctie van de oorspronkelijke aangifte en niet door middel van een aanpassing van latere aangiften.

De lidstaat van identificatie staat de belastingplichtigen toe langs elektronische weg correcties aan te brengen in btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem tot drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest zijn ingediend⁵. De lidstaat van identificatie zendt deze correctie toe aan de betrokken lidstaat/lidstaten van verbruik. Eventueel verschuldigde aanvullende betalingen aan de lidstaat/lidstaten van verbruik worden door de belastingplichtige overgemaakt aan de lidstaat van identificatie, die deze dienovereenkomstig verdeelt. Indien de aanpassing tot een teruggaaf door de lidstaat/lidstaten van verbruik leidt, wordt deze door die lidstaat/lidstaten rechtstreeks aan de belastingplichtige betaald.

Dit neemt niet weg dat de lidstaat van verbruik correcties kan aanvaarden na het verstrijken van deze periode van drie jaar, overeenkomstig zijn nationale voorschriften, in welk geval de belastingplichtige rechtstreeks contact moet opnemen met de lidstaat van verbruik. Dergelijke correcties maken geen deel uit van het mini-éénloketsysteem.

10) Wat gebeurt er als een creditnota wordt opgesteld in een later kwartaal?

In dat geval moet worden overgegaan tot een herziening van de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem die betrekking heeft op het tijdvak waarin de dienst werd aangegeven waarvoor de creditnota werd opgesteld.

11) Kan een belastingplichtige een negatieve aangifte indienen?

Neen. Als een creditnota werd opgesteld of wanneer voor een dienst slechts gedeeltelijk of helemaal niet is betaald (waarbij ook rekening wordt gehouden met de regels in de lidstaat van verbruik betreffende vermindering vanwege oninbare vorderingen), moet worden overgegaan tot een herziening van de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem waarop de oorspronkelijke dienst was vermeld.

12) Wie heeft toegang tot de gegevens op de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem?

De lidstaat van identificatie bewaart de gegevens van de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem in zijn databank, die toegankelijk is voor de relevante autoriteiten van alle lidstaten.

13) In welke valuta moet de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem worden opgesteld?

De aangifte in het mini-éénloketsysteem moet worden opgesteld in euro's, hoewel de lidstaten van identificatie die de euro niet hebben aangenomen, kunnen eisen dat de aangifte in het mini-éénloketsysteem wordt opgesteld in hun nationale valuta. Wanneer ze echter de aangiftegegevens doorzenden naar de andere lidstaten, zal het

⁵ Dit is ook zo zelfs indien de belastingplichtige intussen niet langer gebruikmaakt van de regeling.

bedrag worden omgerekend in euro's op basis van de wisselkoers die de Europese Centrale Bank heeft bekendgemaakt op de laatste dag van het aangiftetijdvak.

14) Kan een btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem worden bewaard als ze niet volledig is ingevuld?

Ja. De webportalen van de lidstaten zullen de belastingplichtigen de mogelijkheid bieden om de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem te bewaren en op een later tijdstip verder in te vullen.

15) Is elektronische bestandsoverdracht toegestaan?

Ja. De webportalen van de lidstaten zullen de mogelijkheid bieden om de gegevens voor de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem te uploaden door middel van elektronische bestandsoverdracht.

16) Kunnen vertegenwoordigers btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem indienen?

Vertegenwoordigers zullen btw-aangiften in het mini-éénloketsysteem kunnen indienen namens hun cliënten in overeenstemming met de voorschriften en procedures van de lidstaat van identificatie.

17) Wat als er geen btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem is ingediend?

Als er geen btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem is ingediend ondanks aanmaningen van de lidstaten, kan de belastingplichtige de aangifte nog altijd bij de lidstaat van identificatie indienen gedurende een periode van drie jaar na de datum waarop de aangifte moest zijn ingediend. Dient de belastingplichtige de aangifte in na deze datum, dan moet zij rechtstreeks bij de betrokken lidstaat/lidstaten van verbruik worden ingediend.

Deel 3: Betalingen

Achtergrond

De belastingplichtige betaalt de verschuldigde btw aan de lidstaat van identificatie. Hij betaalt één bedrag dat gelijk is aan de totale som van de aangifte (dat wil zeggen voor alle lidstaten van verbruik). De lidstaat van identificatie verdeelt vervolgens het geld over de verschillende lidstaten van verbruik. Bij de Unieregeling houdt de lidstaat van identificatie een percentage van dit bedrag in tot en met 31 december 2018 (inhoudingsperiode).

Specifieke elementen

- 1) Hoe verricht een belastingplichtige betalingen aan zijn lidstaat van identificatie?

De lidstaat van identificatie zal aangeven op welke wijze de belastingplichtige betalingen moet verrichten. De betaling moet een verwijzing bevatten naar de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem (met andere woorden naar het unieke referentienummer dat is toegekend door de lidstaat van identificatie).

- 2) Wanneer moet de belastingplichtige de verschuldigde btw betalen?

De betaling dient te geschieden wanneer de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem wordt ingediend en daarbij moet naar het unieke referentienummer van die aangifte worden verwezen. Als de betaling evenwel niet wordt verricht bij het indienen van de aangifte, moet zij ten laatste worden verricht op de uiterste indieningsdatum van de aangifte. Bij wijze van voorbeeld: als een belastingplichtige zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem indient op de tiende van de maand die volgt op het aangiftetijdvak, heeft hij tijd tot de twintigste van die maand om de betaling te verrichten.

De belastingplichtige dient zich ervan bewust te zijn dat de betaling wordt geacht te zijn verricht wanneer zij op de bankrekening van de lidstaat van identificatie is bijgeschreven. De lidstaat van identificatie kan geen betalingsregelingen of soortgelijke systemen van uitgestelde betaling aanbieden voor betalingen in het kader van het mini-éénloketsysteem.

- 3) Wat gebeurt er indien de betaling niet is verricht?

Als de belastingplichtige nalaat een betaling te verrichten of niet het volledige bedrag betaalt, zendt de lidstaat van identificatie hem langs elektronische weg een aanmaning toe op de tiende dag volgend op de dag waarop de betaling verschuldigd was.

Er mag niet worden vergeten dat wanneer de belastingplichtige van de lidstaat van identificatie een aanmaning ontvangt voor drie opeenvolgende kwartalen en hij het volledige bedrag niet betaalt binnen tien dagen na afgifte van elk van deze aanmaningen, hij zal worden geacht bij voortdurend niet aan de voorschriften van de

regelingen te hebben voldaan, en zal worden uitgesloten tenzij de onbetaalde bedragen minder dan 100 EUR bedragen voor elk kwartaal.

4) Wat gebeurt er als de belastingplichtige de btw nog altijd niet betaalt?

Het is aan de lidstaat van verbruik om verdere aanmaningen te zenden of stappen te ondernemen om de btw te innen. Als de lidstaat van verbruik een aanmaning zendt, kan de belastingplichtige de nog verschuldigde btw niet langer aan de lidstaat van identificatie betalen en moet hij deze rechtstreeks aan de lidstaat van verbruik betalen. Als de belastingplichtige desondanks aan de lidstaat van identificatie betaalt, wordt de betaling door de lidstaat van identificatie niet overgemaakt aan de lidstaat van verbruik, maar teruggestort naar de belastingplichtige.

Eventuele boetes en kosten in verband met te late betalingen vallen buiten het kader van het mini-éénloketsysteem en behoren tot de bevoegdheid van de lidstaat van verbruik, in overeenstemming met zijn voorschriften en procedures.

5) Wat gebeurt er als er te veel btw is betaald?

Er zijn twee gevallen waarin het mogelijk is dat er te veel btw betaald is:

- Wanneer de lidstaat van identificatie een betaling ontvangt, wordt deze vergeleken met de btw-aangifte. Als hij vaststelt dat de belastingplichtige meer heeft betaald dan het bedrag op de btw-aangifte, stort hij het te veel betaalde bedrag terug naar de belastingplichtige overeenkomstig zijn nationale wetgeving en procedures.
- Als de belastingplichtige zich realiseert dat er een fout is gemaakt in de btw-aangifte en hij een correctie aanbrengt, met als gevolg dat hij te veel heeft betaald, stort de lidstaat van identificatie het te veel betaalde bedrag terug indien de correctie is aangebracht voordat hij het ontvangen bedrag heeft overgemaakt aan de lidstaat/lidstaten van verbruik. Als de correctie wordt aangebracht nadat de lidstaat van identificatie het ontvangen bedrag al heeft overgemaakt aan de respectieve lidstaten van verbruik, zal de lidstaat van verbruik het te veel betaalde bedrag rechtstreeks teruggestorten naar de belastingplichtige overeenkomstig zijn nationale wetgeving en procedures (voor zover hij akkoord gaat met de correctie). Tot 31 december 2018 moet de lidstaat van identificatie ook het ingehouden bedrag ter zake van het te veel betaalde bedrag rechtstreeks teruggestorten naar de belastingplichtige overeenkomstig zijn nationale wetgeving en procedures, zodra de lidstaat van verbruik met de wijziging heeft ingestemd⁶.

De beslissing ligt weliswaar bij de nationale overheden, maar de Commissie beveelt aan om te veel betaalde bedragen aan de belastingplichtige terug te betalen binnen 30 dagen nadat de belastingdienst de correctie heeft aanvaard. De terugbetaling kan ook worden verrekend met andere vorderingen van de betrokken lidstaat van verbruik op de belastingplichtige indien de nationale wetgeving dit toestaat.

⁶ De lidstaat van verbruik stelt de lidstaat van identificatie in kennis van de verrichte terugbetaling.

- 6) Wat gebeurt er als de belastingplichtige zijn btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem corrigeert in die zin dat er te veel is betaald aan één lidstaat en voor hetzelfde bedrag te weinig aan een andere lidstaat?

Zodra de correctie is aanvaard, moet de lidstaat waaraan te veel is betaald, dit bedrag rechtstreeks terugstorten naar de belastingplichtige op basis van de gegevens van de gecorrigeerde aangifte in het mini-éénloketsysteem. De belastingplichtige dient de verschuldigde btw aan de lidstaat waaraan te weinig is betaald, via het mini-éénloketsysteem te betalen wanneer hij de correctie aanbrengt. Wanneer een lidstaat van identificatie een bedrag heeft ontvangen in verband met een btw-aangifte die nadien onjuist blijkt te zijn (bijvoorbeeld omdat de belastingplichtige een correctie aanbrengt), en hij nog geen geld heeft overgemaakt aan de respectieve lidstaat/lidstaten van verbruik, betaalt de lidstaat van identificatie het te veel betaalde bedrag rechtstreeks terug aan de betrokken belastingplichtige.

- 7) De betaling koppelen aan de btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem met behulp van het unieke referentienummer

Iedere btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem krijgt een uniek referentienummer; het is dan ook essentieel om bij de betaling dit nummer te vermelden. Als de belastingplichtige een betaling verricht zonder dit nummer te vermelden, of het referentienummer niet overeenkomt met een onbetaalde btw-aangifte in het mini-éénloketsysteem, kan de lidstaat van identificatie in eerste instantie enkele stappen ondernemen om de kwestie op te helderen. Doet hij dat niet, of wordt er geen oplossing gevonden, dan zal de betaling worden teruggestort naar de belastingplichtige, die zal worden geacht een te late betaling te hebben verricht indien de termijnen voor het opnieuw verrichten van de betaling niet in acht zijn genomen.

- 8) Wat gebeurt er tijdens de inhoudingsperiode?

Voor de btw-aangiftetijdvakken in het mini-éénloketsysteem van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2016 houdt de lidstaat van identificatie 30 % in van de btw-betalingen die moeten worden overgemaakt aan de lidstaten van verbruik in het kader van de Unieregeling. Dit percentage daalt tot 15 % voor de tijdvakken van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2018; vanaf 1 januari 2019 wordt geen bedrag meer ingehouden.

Het betreft hier een inhoudingsvergoeding die uitsluitend geldt voor betalingen tussen de lidstaten en dus niet van invloed is op het btw-bedrag dat de belastingplichtige moet betalen. De belastingplichtige moet zich er wel van bewust zijn dat wanneer hij btw moet terugkrijgen naar aanleiding van een correctie, hij tijdens de inhoudingsperiode terugbetalingen kan ontvangen van zowel de lidstaat/lidstaten van verbruik als de lidstaat van identificatie.

Deel 4: Diversen

Administratie

- 1) Welke gegevens moet de belastingplichtige in zijn boekhouding bijhouden?

De gegevens die de belastingplichtige moet bijhouden, zijn vastgelegd in Verordening (EU) nr. 967/2012 (artikel 63 quater). Het betreft algemene informatie, zoals de lidstaat van verbruik waar de dienst is verricht, het soort dienst, de datum waarop de dienst is verricht en de btw die verschuldigd is, maar ook meer specifieke informatie, zoals gegevens over eventuele vooruitbetalingen en gegevens over de plaats waar de afnemer gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.

- 2) Hoe lang moeten deze gegevens worden bewaard?

Deze gegevens moeten worden bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht, ongeacht of de belastingplichtige nog gebruikmaakt van de regeling of niet.

- 3) Hoe stelt de belastingplichtige deze gegevens ter beschikking van de belastingdienst?

Deze gegevens moeten onverwijld langs elektronische weg worden verstrekt, op verzoek, aan de lidstaat van identificatie of de lidstaat/lidstaten van verbruik. De lidstaat zal medelen hoe dit in de praktijk moet gebeuren wanneer hij om de gegevens verzoekt.

Er zij op gewezen dat de belastingplichtige, als hij nalaat deze gegevens ter beschikking te stellen binnen een maand na ontvangst van een aanmaning daartoe van de lidstaat van identificatie, zal worden geacht bij voortduring niet te hebben voldaan aan de voorschriften met betrekking tot de regeling, en van de regeling zal worden uitgesloten.

Facturering

Wat facturen betreft, gelden de regels van de lidstaat van verbruik. De belastingplichtigen zullen er dus moeten op letten dat zij bekend zijn met de relevante regelgeving in de lidstaten waar zij diensten verlenen aan de consument. Informatie over de factureringsregels van de lidstaten zal ook beschikbaar worden gesteld op de website van de Commissie.

Vermindering vanwege oninbare vorderingen

- 1) Wat gebeurt er als een lidstaat van verbruik vermindering verleent voor oninbare vorderingen? Hoe wordt hiermee rekening gehouden in het mini-éénloketsysteem?

Wanneer de afnemer de belastingplichtige niet betaalt, kan die belastingplichtige recht hebben op een vermindering vanwege oninbare vorderingen. In dergelijke gevallen moet de maatstaf van heffing dienovereenkomstig worden verlaagd. In de context van het mini-éénloketsysteem

moet de belastingplichtige een wijziging aanbrengen in de maatstaf van heffing in de oorspronkelijke aangifte in het mini-éénloketsysteem, zoals hij dat ook voor iedere andere herziening zou doen. De lidstaat van verbruik heeft het recht om deze wijziging te controleren om te garanderen dat zij in overeenstemming is met de nationale voorschriften.

Bijlage 1 – Wetgeving

- Richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (gewijzigd bij Richtlijn 2008/8/EG van de Raad)
- Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (herschikking)
- Verordening (EU) nr. 967/2012 van de Raad tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft de bijzondere regelingen voor niet-gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 815/2012 van de Commissie tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad wat betreft bijzondere regelingen voor niet-gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatie-, omroep- of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen
- De functionele en technische specificaties die zijn goedgekeurd door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking (SCAC)

Bijlage 2 – Identificatiegegevens

Kolom A	Kolom B		Kolom C
Nummer van het vak	De niet-Unieregeling		De Unieregeling
1	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met artikel 362 van Richtlijn 2006/112/EG ⁷		Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met artikel 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG, inclusief de landencode
2	Nationaal belastingnummer, indien van toepassing		
3	Naam van de onderneming		Naam van de onderneming
4	De handelsna(a)m(en) van de onderneming indien verschillend van de naam van de onderneming		De handelsna(a)m(en) van de onderneming indien verschillend van de naam van de onderneming
5	Het volledige postadres ⁸		Het volledige postadres ⁹
6	Het land waar de belastingplichtige zijn zetel van bedrijfsuitoefening heeft gevestigd		Het land waar de belastingplichtige zijn zetel van bedrijfsuitoefening heeft gevestigd indien niet in de Unie
7	Het e-mailadres van de belastingplichtige		Het e-mailadres van de belastingplichtige
8	De website(s) van de belastingplichtige, indien van toepassing		De website(s) van de belastingplichtige, indien van toepassing
9	Naam contactpersoon		Naam contactpersoon
10	Telefoonnummer		Telefoonnummer
11	IBAN- of OBAN-nummer		IBAN-nummer

⁷ Volgens het model: EUxxxxxyyyz waarbij xxx de 3-cijferige ISO-code van de lidstaat van identificatie, yyyyy het door de lidstaat van identificatie toegewezen 5-cijferige nummer en z een controlecijfer is.

⁸ Met de te vermelden postcode indien deze bestaat.

⁹ Met de te vermelden postcode indien deze bestaat.

12	BIC-nummer		BIC-nummer
13.1			Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s) of, indien niet beschikbaar, het/de fisca(a)l(e) registratienummer(s), toegekend door de lidsta(a)t(en) waar de belastingplichtige (een) vaste inrichting(en) ¹⁰ heeft, buiten de lidstaat van identificatie
14.1			Volledige postadres(sen) en handelsna(a)m(en) van de vaste inrichtingen ¹¹ , buiten de lidstaat van identificatie
15.1			Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), door de lidsta(a)t(en) toegekend aan een niet-gevestigde belastingplichtige ¹² .
16	Elektronische verklaring dat de belastingplichtige niet voor de btw binnen de Unie is geregistreerd		
17	De datum van ingang van het gebruik van de regeling ¹³		De datum van ingang van het gebruik van de regeling ¹⁴
18	Datum van het verzoek van de kant van de belastingplichtige om op grond van de regeling te worden geregistreerd		Datum van het verzoek van de kant van de belastingplichtige om op grond van de regeling te worden geregistreerd
19	Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing is genomen over de registratie		Datum waarop door de lidstaat van identificatie de beslissing is genomen over de registratie
20			Indicator of de belastingplichtige deel uitmaakt van een btw-groep ¹⁵

¹⁰ Indien er sprake is van meerdere vaste inrichtingen, gebruik dan vak 13.1, 13.2, enz.

¹¹ Indien er sprake is van meerdere vaste inrichtingen, gebruik dan vak 14.1, 14.2, enz.

¹² Indien er sprake is van meerdere door de lidsta(a)t(en) toegekende btw-identificatienummers aan een niet-gevestigde belastingplichtige, gebruik dan vak 15.1, 15.2, enz.

¹³ Dit kan in een beperkt aantal gevallen eerder zijn dan de registratiedatum voor de regeling.

¹⁴ Dit kan in een beperkt aantal gevallen eerder zijn dan de registratiedatum voor de regeling.

¹⁵ Simpelweg ja/nee aanvinken.

21	Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met de artikelen 362 of 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG voor zover de belastingplichtige reeds eerder van een van deze twee regelingen gebruik heeft gemaakt		Individue(e)l(e) btw-identificatienummer(s), toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met de artikelen 362 of 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG voor zover de belastingplichtige reeds eerder van een van deze twee regelingen gebruik heeft gemaakt
----	---	--	---

Bijlage 3 — Aangiftegegevens voor het mini-éénloketsysteem

Deel 1: Algemene informatie			
Kolom A	Kolom B		Kolom C
Nummer van het vak	De niet-Unieregeling		De Unieregeling
Uniek referentienummer¹⁶			
1	Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met artikel 362 van Richtlijn 2006/112/EG		Individueel btw-identificatienummer, toegekend door de lidstaat van identificatie in overeenstemming met artikel 369 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG, inclusief landencode
2	Btw-tijdvak ¹⁷		Btw-tijdvak ¹⁸
2a	Begin- en einddatum van de periode ¹⁹		Begin- en einddatum van de periode ²⁰
3	Valuta		Valuta
Deel 2: Voor elke lidstaat van verbruik waarin de btw verschuldigd is²¹			
			2a) Diensten die worden verricht vanuit de zetel van bedrijfsuitoefening of vaste inrichting in de lidstaat van identificatie
4.1	Landencode van de lidstaat van verbruik		Landencode van de lidstaat van verbruik

¹⁶ Het door de lidstaat van identificatie toegewezen unieke referentienummer bestaat uit de landencode van de lidstaat van identificatie/btw-nummer/periode - bv. GB/xxxxxxxx/Q1.yy + het tijdstempel voor elke versie. Het nummer wordt door de lidstaat van identificatie toegekend vóór de verzending van de aangifte aan de andere betrokken lidstaat.

¹⁷ Heeft betrekking op kalenderkwartalen: Q1.yyyy –Q2.yyyy –Q3.yyyy Q4.yyyy.

¹⁸ Heeft betrekking op kalenderkwartalen: Q1.yyyy –Q2.yyyy –Q3.yyyy Q4.yyyy.

¹⁹ Uitsluitend in te vullen als de belastingplichtige meer dan één btw-aangifte voor hetzelfde kwartaal indient. Heeft betrekking op kalenderdagen: dd.mm.yyyy - dd.mm.yyyy.

²⁰ Uitsluitend in te vullen als de belastingplichtige meer dan één btw-aangifte voor hetzelfde kwartaal indient. Heeft betrekking op kalenderdagen: dd.mm.yyyy - dd.mm.yyyy.

²¹ Indien er sprake is van meer dan één lidstaat van verbruik (of wanneer in het midden van een kwartaal in één lidstaat van verbruik een btw-tariefwijziging heeft plaatsgevonden), gebruik dan vak 4.2, 5.2, 6.2 enz.

5.1	Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik		Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik
6.1	Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik		Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik
7.1	Maatstaf van heffing tegen normaal tarief		Maatstaf van heffing tegen normaal tarief
8.1	Btw-bedrag tegen normaal tarief		Btw-bedrag tegen normaal tarief
9.1	Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief		Maatstaf van heffing tegen verlaagd tarief
10.1	Btw-bedrag tegen verlaagd tarief		Btw-bedrag tegen verlaagd tarief
11.1	Totaal te betalen btw-bedrag		Totaal te betalen btw-bedrag voor diensten die worden verricht vanuit de zetel van bedrijfsuitoefening of vaste inrichting in de lidstaat van identificatie
			2b) Diensten die worden verricht vanuit vaste inrichtingen buiten de lidstaat van identificatie²²
12.1			Landencode van de lidstaat van verbruik
13.1			Het normale btw-tarief in de lidstaat van verbruik
14.1			Het verlaagde btw-tarief in de lidstaat van verbruik
15.1			Individueel btw-identificatienummer, of indien niet beschikbaar, het fiscaal registratienummer, toegekend door de lidstaat van vaste inrichting, inclusief landencode
16.1			Maatstaf van heffing tegen het normale tarief
17.1			Te betalen btw-bedrag tegen het normale tarief

²² Indien er sprake is van meerdere vaste inrichtingen, gebruik dan vak 12.1.2, 13.1.2, 14.1.2, enz.

18.1			Maatstaf van heffing tegen het verlaagde tarief
19.1			Te betalen btw-bedrag tegen het verlaagde tarief
20.1			Totaal te betalen btw-bedrag voor diensten die worden verricht vanuit een vaste inrichting buiten de lidstaat van identificatie
			2c) Totaalbedrag voor de zetel van bedrijfsuitoefening of vaste inrichting in de lidstaat van identificatie, en alle vaste inrichtingen in alle andere lidstaten
21.1			Totaal te betalen btw-bedrag door alle inrichtingen (vak 11.1 + vak 11.2 ... + vak 20.1 + 20.2 ...)